

Sygn. akt III RC 84/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant: sekretarz Bartłomiej Wiśniewski

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2018 roku w Mrągowie

sprawy z powództwa J. M. (1) oraz A. M. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową J. K.

przeciwko J. M. (2)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie III RC 199/16 od pozwanego J. M. (2) na rzecz małoletniej A. M. z kwoty po 420 /czterysta dwadzieścia/ złotych do kwoty po 450 /czterysta pięćdziesiąt/ złotych miesięcznie do rąk matki J. K. do 10-go dnia każdego miesiąca wraz ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty, poczynając od 01 lipca 2018 roku,

II. podwyższa alimenty ustalone przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie III RC 199/16 od pozwanego J. M. (2) na rzecz powódki J. M. (1) z kwoty po 420 /czterysta dwadzieścia/ złotych do kwoty po 500 /pięćset/ złotych miesięcznie do rąk powódki J. M. (1) do 10-go dnia każdego miesiąca wraz ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty, poczynając od 01 lipca 2018 roku,

III. w pozostałej części powództwo oddała,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

V. wyrokowi w punkcie I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 84/18

UZASADNIENIE

J. K. działając w imieniu swoich małoletnich córek J. M. (3) i A. M. domagała się podwyższenia alimentów przysługujących małoletnim od pozwanego J. M. (2) ustalonych na mocy ugody z dnia 20 marca 2017 roku zawartej przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie o sygnaturze akt III RC 199/16 z kwot po 420 zł miesięcznie do kwot po 800 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich

W uzasadnieniu wskazała, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów potrzeby córek znacznie wzrosły w związku z rozwojem psychofizycznym małoletnich, edukacją i potrzebami życia codziennego. Matka małoletnich jest osobą bezrobotną a otrzymywane dotychczas świadczenia nie wystarczają na pokrycie wszystkich wydatków.

W odpowiedzi na pozew pozwany J. M. (2) wniósł o oddalenie powództwa. Podał, że od ostatniej sprawy alimentacyjnej jego dochody wzrosły o 75 zł i obecnie zarabia około 1 775 zł miesięcznie. Zarzucił, że nigdy nie uchylał się od płacenia alimentów a w miarę możliwości stara się też wysyłać córkom paczki na urodziny i święta.

Na rozprawie w dniu 16 lipca 2018 roku pozwany oświadczył, że uznaje żądanie powództwa do kwoty 900 zł alimentów na obie córki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. (3), ur. (...) i małoletnia A. M., ur. (...) są dziećmi pochodzącymi ze związku (...).

Obowiązek alimentacyjny J. M. (2) względem córek po raz ostatni został ustalony na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Mrągowie dnia 20 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt III RC 199/16 na kwotę po 420 zł na rzecz każdej z nich.

J. K. i J. M. (2) nie mieszkali razem. J. K. pozostawała w związku z nowym partnerem z którym posiadała córkę urodzoną (...). Nie pracowała i razem z dziećmi była utrzymywana przez partnera.

J. M. (2) wyprowadził się z M. i pracował w B. za wynagrodzeniem około 1 666,67 zł netto miesięcznie.

(dowód: dokumenty w aktach sprawy III RC 84/18)

Obecnie J. K. nadal pozostaje osobą bezrobotną. Wyszła za mąż w dniu 27 kwietnia 2018 roku legalizując związek ze swoim partnerem, który pracuje jako operator koparki i zarabia około 1 550 zł miesięcznie. Mieszkają razem w mieszkaniu własnościowym należącym do ojca jej męża. Czynnosc wynosi 300 zł miesięcznie, energia elektryczna 190-200 zł miesięcznie, gaz – 150 zł kwartalnie. J. K. pobiera na córki świadczenia 500 plus oraz zasiłek rodzinny. Posiada 19 – letni samochód marki B.. Spłaca pożyczkę zaciągniętą na remont łazienki. Rata wynosi 270 zł miesięcznie.

J. M. (1) jest już osobą pełnoletnią. Uczęszcza do liceum w M. do klasy maturalnej. Zamierza kontynuować naukę na studiach. Zapisła się na kurs prawa jazdy i podjęła dorywczą pracę. Leczy się u stomatologa – ma założony aparat ortodontyczny. Koszt leczenia może wynieść nawet 10 000 zł w przeciągu trzech lat. Małoletnia A. M. jest uczennicą szkoły podstawowej w M.. Również wymaga założenia aparatu ortodontycznego.

J. M. (2) zarabia około 1 700 zł netto miesięcznie. W dalszym ciągu mieszka w miejscowości B. razem ze swoją matką, która jest na emeryturze. Płaci alimenty na córki i stara się przekazywać im prezenty na święta.

(dowód: zaświadczenia k. 7, 20,25,54, 57, decyzje k. 8-12, 26-29, odpisy aktów USC k. 13-15, 30 -32, umowa pożyczki k. 16-19, 33-36, przesłuchanie J. K. k. 59-60, J. M. (1) k. 60, J. M. (2) k. 60)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z powołanych wyżej dokumentów oraz przesłuchania stron, odnośnie ich sytuacji materialnych, możliwości zarobkowych i ponoszonych przez nich kosztów utrzymania.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwanego niewątpliwie obciąża obowiązek alimentacyjny wobec córek J. i A. M., a zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§ 1 KRO).

W niniejszej sprawie podstawę żądania powódek stanowi art. 138 KRO, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości

świadczeń alimentacyjnych. Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

W ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków, które powinny skutkować zwiększeniem wysokości świadczeń alimentacyjnych należnych uprawnionym, jednakże w stopniu mniejszym niż wskazany w żądaniu pozwu.

Przede wszystkim podkreślić należy, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów wydatki na uprawnione wzrosły typowo do ich wieku. J. osiągnęła już pełnoletność, ale zamierza dalej kontynuować naukę na studiach co będzie związane ze zwiększonymi wydatkami. J. M. (1) wymaga leczenia ortodontycznego i nosi aparat zębowy. Małoletnia A. wkracza natomiast w okres dojrzewania. W przyszłości także planuje założenie aparatu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że przez okres od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb powódek co uzasadnia podwyższenie zasądzonej kwoty alimentów.

Pomoc pozwanego w finansowaniu córek powinna być zwiększona. Pozwany oprócz płacenia alimentów praktycznie nie uczestniczy w codziennym wychowaniu dzieci, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić córkom jak najlepsze warunki.

Zwiększając kwotę alimentów do 500 zł w przypadku J. M. (1) Sąd miał na względzie przede wszystkim fakt, że niedługo skończy ona liceum i podejmie naukę na studiach oraz wydatki na leczenie ortodontyczne. Odnosnie małoletniej A. alimenty powiększone zostały o mniejszą kwotę z 420 zł do 450 zł i dotyczą głównie tego, że dziewczynka wchodzi w okres dojrzewania.

W ocenie Sądu kwota, do jakiej zostały zwiększone alimenty przy jednoczesnym udziale matki powódek w ich utrzymaniu, przystaje z jednej strony do ich obecnych potrzeb a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Należy bowiem podkreślić że od ostatniej sprawy alimentacyjnej minął dopiero ponad rok a sytuacja finansowa zarówno pozwanego jak i matki powódek w zasadzie od tego czasu nie uległa większym zmianom. Jednocześnie brak jest podstaw do zwiększenia kwoty alimentów do wysokości objętej żądaniem pozwu a mianowicie do sumy 1 600 zł na obie uprawnione miesięcznie. Nawet uwzględniając koszty leczenia ortodontycznego jest to kwota zawyżona i nie została w żaden sposób udowodniona. Należy też zauważyć, że pozwany zarabia około 1 700 zł miesięcznie i przy uwzględnieniu żądania w całości musiałby on w takim wypadku przeznaczać całą swoją wypłatę na alimenty, a jego możliwości finansowe nie są przecież nieograniczone. Nadto oboje rodzice w równym stopniu powinni uczestniczyć w utrzymaniu dziecka, a pozwany nigdy nie zalegał z zapłatą alimentów i zawsze w miarę możliwości stara się dodatkowo wspierać finansowo córki.

Z tych względów na podstawie art. 138 KRO Sąd orzekł jak w punkcie I i II sentencji, w pozostałej części powództwo oddalając jako zbyt wygórowane (punkt III sentencji).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z uwagi na charakter sprawy i sytuację materialną nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi (punkt IV sentencji).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC w punkcie V sentencji orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności.